

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

VI kadencja

Prezes Rady Ministrów

DSPA-140-238(4)/08

DSPA-140-239(4)/08

DSPA-140-240(4)/08

Warszawa, 31 października 2008 r.

Pan

Bronisław Komorowski

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Przekazuję przyjęte przez Radę Ministrów **stanowiska** wobec komisyjnych projektów ustaw:

- o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej (druk nr 1023),
- o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej (druk nr 1024),
- **o zmianie ustawy o Inspekcji
Weterynaryjnej (druk nr 1025),**

Jednocześnie informuję, że Rada Ministrów upoważniła Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi do reprezentowania Rządu w tych sprawach w toku prac parlamentarnych.

(-) Donald Tusk

STANOWISKO RZĄDU WOBEC KOMISYJNEGO PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY O INSPEKCJI WETERYNARYJNEJ (druk nr 1025)

Komisyjny projekt ustawy *o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej* (druk nr 1025), zgodnie z przedstawionym uzasadnieniem, ma na celu rozszerzenie liczby wykwalifikowanych lekarzy weterynarii, którzy będą mogli ubiegać się o stanowiska organów w Inspekcji Weterynaryjnej, poprzez zniesienie obowiązku posiadania odpowiedniego stażu pracy w administracji publicznej (wymagany miałby być jedynie odpowiedni staż w zakresie realizacji zadań związanych z weterynarią) oraz rozszerzenie katalogu wymaganych w tym zakresie specjalizacji o wszystkie istniejące specjalizacje z zakresu nauk weterynaryjnych.

Należy podkreślić, że propozycja mająca na celu rozszerzenie dostępu lekarzy weterynarii do sprawowania stanowisk kierowniczych w Inspekcji Weterynaryjnej jest kierunkowo słuszna.

Niemniej jednak zmiana zaproponowana w brzmieniu zawartym w druku nr 1025 mogłaby doprowadzić do sytuacji, w których stanowiska organów w Inspekcji Weterynaryjnej zajmowałiby również lekarze weterynarii posiadający specjalizacje w dziedzinach, które w żaden sposób nie są związane z realizacją zadań nałożonych na Inspekcję Weterynaryjną.

Zgodnie z obowiązującym rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 28 listopada 1994 r. w *sprawie trybu i szczegółowych zasad uzyskania tytułu specjalisty przez lekarza weterynarii* (Dz. U. Nr 131, poz. 667, z późn. zm.) istnieją następujące dziedziny, w których lekarz weterynarii może uzyskać tytuł specjalisty. Są to:

1. Choroby przeżuwaczy;
2. Choroby koni;
3. Choroby trzody chlewnej;
4. Choroby psów i kotów;
5. Choroby drobiu oraz ptaków ozdobnych;
6. Choroby zwierząt futerkowych;
7. Użytkowanie i patologia zwierząt laboratoryjnych;
8. Choroby ryb;
9. Choroby owadów użytkowych;

10. Choroby zwierząt nieudomowionych;
11. Rozród zwierząt;
12. Chirurgia weterynaryjna;
13. Radiologia weterynaryjna;
14. Prewencja weterynaryjna i higiena pasz;
15. Higiena zwierząt rzeźnych i żywności pochodzenia zwierzęcego;
16. Weterynaryjna diagnostyka laboratoryjna;
17. Epizootiologia i administracja weterynaryjna.

Obecnie lekarz weterynarii, aby ubiegać się o stanowisko organu Inspekcji Weterynaryjnej, powinien posiadać specjalizację wymienioną w pkt 15 lub 17 (higiena zwierząt rzeźnych i żywności pochodzenia zwierzęcego lub epizootiologia i administracja weterynaryjna). Ma to na celu zagwarantowanie wysokiego poziomu przygotowania merytorycznego osób, które wykonują obowiązki organu Inspekcji Weterynaryjnej.

Należy zauważyć, że przedmiotem szkolenia podczas realizacji zarówno specjalizacji „Higiena zwierząt rzeźnych i żywności pochodzenia zwierzęcego”, jak i „Epizootiologia i administracja weterynaryjna” są kwestie związane z prawem żywnościowym i prawem paszowym na różnych etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji żywności lub pasz oraz ewentualnymi zagrożeniami dla zdrowia ludzi i zwierząt, w tym związanymi ze zdrowiem zwierząt i ich dobrostanem, których znajomość jest konieczna do prawidłowej realizacji zadań będących w kompetencji Inspekcji Weterynaryjnej. W trakcie szkolenia specjalizacyjnego kładzie się nacisk na znajomość zwłaszcza przepisów prawa administracyjnego, Kodeksu postępowania administracyjnego, ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, Kodeksu pracy. W opinii Rządu powyższe wymagania spełnia również specjalizacja „Prewencja weterynaryjna i higiena pasz”, w związku z czym, za celowe można uznać rozszerzenie katalogu specjalizacji wymaganych do wykonywania obowiązków organu Inspekcji Weterynaryjnej również o tę specjalizację.

W przypadku natomiast innych specjalizacji, np. z dziedziny chorób psów i kotów, brak jest ich ukierunkowania na kwestie dotyczące zasad funkcjonowania Inspekcji Weterynaryjnej, albo są one w ramach programu danej specjalizacji omawiane bardzo pobieżnie.

Na podkreślenie zasługuje fakt, że organy Inspekcji Weterynaryjnej, w tym przede wszystkim powiatowi lekarze weterynarii, odpowiadają zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym, za właściwe przeszkolenie osób przeprowadzających urzędowe kontrole i sprawują nadzór nad prawidłowym przeprowadzeniem tych kontroli. Konieczne jest więc,

aby powiatowi lekarze weterynarii sami również posiadali odpowiednią wiedzę i właściwe kompetencje w celu właściwej oceny sposobu realizacji zadań i postępowania podległych pracowników. Takie same zasady dotyczą również organów Inspekcji Weterynaryjnej wyższego szczebla oceniających merytorycznie pracę organów podległych. W związku z tym konieczne jest zapewnienie, aby osoby zajmujące stanowiska organów w Inspekcji Weterynaryjnej wykazywały się szerokim zakresem wiedzy dotyczącym, m.in. krajowego i wspólnotowego prawodawstwa weterynaryjnego w odniesieniu do zdrowia publicznego, bezpieczeństwa żywności i higieny pasz oraz zdrowia i dobrostanu zwierząt. Poszerzenie kwalifikacji i zdobycie odpowiedniej wiedzy merytorycznej w tym zakresie umożliwia odbycie specjalizacji w dziedzinach „Higiena zwierząt rzeźnych i żywności pochodzenia zwierzęcego”, „Epizootiologia i administracja weterynaryjna” oraz „Prewencja weterynaryjna i higiena pasz”, ze względu na bezpośredni związek programu realizowanego w trakcie tych specjalizacji ze specyfiką zadań nałożonych na organy Inspekcji Weterynaryjnej, których wyjątkowe znaczenie jest wyraźnie podkreślone w wielu aktach prawnych na poziomie wspólnotowym. Ponadto istotne jest również ukierunkowanie programu ww. specjalizacji na poszerzenie wiedzy merytorycznej w zakresie niezbędnym do prawidłowego realizowania zadań Inspekcji Weterynaryjnej, m.in. obejmującym zagadnienia dotyczące:

- a) epizootiologii - patogeneza chorób zakaźnych, leczenie oraz zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt i chorób odzwierzęcych, kwestie przeprowadzania analizy zagrożeń, najnowszych kierunków oraz dziedzin rozwoju naukowego w tym zakresie, w tym opracowywanych przez Międzynarodowe Biuro ds. Epizootii – OIE,
- b) bezpieczeństwa i higieny żywności - nowe zagrożenia biologiczno-chemiczno-fizyczne, uwarunkowania biologiczno-społeczne szerzenia się zatruc pokarmowych w świetle funkcjonowania rynku światowego, najnowsze standardy i wytyczne Komisji Kodeksu Żywnościowego (Codex Alimentarius) w zakresie bezpieczeństwa łańcucha żywnościowego,
- c) technologii i metod: chowu zwierząt, pozyskiwania produktów pochodzenia zwierzęcego, czy produkcji żywności pochodzenia zwierzęcego.
- d) higieny i jakości żywieniowej pasz – stan mikrobiologiczny i skład chemiczny pasz, wymagania dotyczące higieny produkcji, nowe zagrożenia, w tym dotyczące produktów genetycznie zmodyfikowanych, czy zawartość odżywczych składników pokarmowych dla określonych gatunków zwierząt.

W odniesieniu natomiast do przedstawionej w druku nr 1025 propozycji nowelizacji ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o *Inspekcji Weterynaryjnej* zmierzającej do umożliwienia zajmowania stanowisk organów Inspekcji Weterynaryjnej, przez lekarzy weterynarii posiadających staż pracy w zakresie realizacji zadań związanych z weterynarią bez konieczności posiadania odpowiedniego stażu pracy w administracji, należy zauważyć, że w opinii Rządu rozwiązanie takie przyczyni się do rozszerzenia dostępu lekarzy weterynarii do sprawowania stanowisk kierowniczych w Inspekcji Weterynaryjnej.

Rozwiązanie takie umożliwi zarówno dostęp do sprawowania funkcji organów Inspekcji Weterynaryjnej przez większą liczbę osób, jak również doprowadzi do wzrostu konkurencyjności na rynku pracy i zwiększy możliwość wyboru odpowiedniego kandydata.

Biorąc pod uwagę powyższe, mając na względzie zapewnienie prawidłowego wykonywania zadań nałożonych na Inspekcję Weterynaryjną, Rząd proponuje rozszerzenie katalogu specjalizacji wymaganych do pełnienia ww. funkcji o specjalizację w dziedzinie „Prewencja weterynaryjna i higiena pasz”, a nie jak wskazano w druku nr 1025 o wszystkie istniejące specjalizacje z zakresu nauk weterynaryjnych. Ponadto Rząd popiera zawarte w druku nr 1025 rozwiązanie dotyczące rezygnacji z obowiązującego obecnie wymogu posiadania przez osoby zajmujące stanowiska organu Inspekcji Weterynaryjnej stażu pracy w administracji publicznej.